

De oplandsgrænser, der indtegnes på kortene, er i sager om grundvandforsyning undertiden grænserne for indvindingsoplandet, jfr. herom forslaget § 1, stk. 2, og bemærkningerne hertil. Som det fremgår af bemærkningerne, er det dog tit vanskeligt at fastlægge indvindingsoplandet med større sikkerhed. I praksis beregnes ofte i stedet omkring vandindvindingsanlægget et i reglen cirkulært område af en sådan størrelse, at den grundvandsmængde, som dannes ved nedregning på området, svarer til den grundvandsmængde, anlægget har lov til at oppumpe. Området ligner indvindingsoplandet deri, at det vokser med indvindingens størrelse, men det er i øvrigt ikke identisk med indvindingsoplandet; det kan imidlertid være nyttigt at beregne et sådant område, fordi det giver en god oversigt over, hvor stor en del af egnens grundvanddannelse der beslaglægges af indvindingen. Undertiden beregnes der ved siden af eller i stedet for sådanne indvindingsoplande eller områder beskyttelsesområder for vandværkerne, jfr. bemærkningerne til § 41.

De kendelser og oplandskort, som indsendes til indenrigsministeriet i medfør af 1926-loven, arkiveres — efter endt ekspedition i ministeriet og sundhedsstyrelsen — hos Danmarks geologiske Undersøgelse under former, der giver en udmærket oversigt over det ved kendelser tilladte vandforbrug i Danmark.

1926-lovens § 2, stk. 7, er videreført i KF § 34, stk. 1, der også bestemmer, at der skal sendes genparter af analysesattester til indenrigsministeren, og at ministeren kan give nærmere regler for amternes registrering af kendelser.

§ 61 svarer til KF § 34, stk. 1, dog at det foreslås, at indsendelsen skal ske til sundhedsstyrelsen og amtsrådet i stedet for til indenrigsministeren og amtet.

Det er i stk. 1 bl. a. anført, at indsendte kort skal give oplysning om opland eller afstrømningsområde og om eventuelt beskyttelsesområde. Ved „opland“ må forstås indvindingsopland eller det ovennævnte, særlige område.

Efter stk. 2 skal kendelser og kort vedrørende vandløb tillige sendes til de kommunalbestyrelser, der fører tilsyn med vandløbet. Dette vil få betydning for kendelser efter forslaget §§ 36 og 44-47 og kendelser, der skrider ind over for spildevandsudledning i vandløb efter § 42. Forholdene skal derefter noteres i vedkommende vandløbsbøger og regulatoriver, jfr. vandløbslovens §§ 11 og 12.

Efter stk. 3 kan indenrigsministeren bl. a. bestemme, at andre myndigheder — f. eks. embedslægen — skal underrettes.

Til § 62.

Bestemmelsen, der er ny, svarer til KF § 34, stk. 2. De pågældende oplysninger vil være af betydning for folk, der ønsker at projektere nye vandindvindingsanlæg på den pågældende egn, og for folk, der mener at have lidt skade på grund af bestående anlæg. Bestemmelsen går videre end parts-offentlighedslov nr. 141 af 13. maj 1964, idet de pågældende ikke behøver at være parter.

Til § 63.

Stk. 1 svarer til KF § 35, stk. 1, der stemmer med vandløbslovens § 89, stk. 1, sidste punktum. Efter 1926-lovens § 6, 2. og 3. stk., skal landvæsenkommissionen fordele erstatninger mellem ejere og brugere af den skadelidende ejendom; fordeling mellem ejere og panthavere skal foretages efter reglerne i § 18, stk. 3, i lov nr. 50 af 3. april 1900 om indlemmelse under staden København af en del af Hvidovre sogn; herefter skal udbetaling af en erstatning ske til panthaverne i det omfang, de ikke samtykker i, at udbetaling sker til ejeren. For vandløbssagers vedkommende giver vandløbslovens § 89, stk. 2 og 3, nu udførlige regler om fordeling af erstatninger mellem ejere, brugere og panthavere; herefter kan en erstatning uden panthaverens samtykke udbetales til ejeren, når han fremlægger attest efter lov nr. 111 af 31. marts 1926 om tinglysning § 23, stk. 2, om, at udskillelse af pågældende areal kan ske uden nogen som helst fare for pantsikkerheden. KF § 35, stk. 2, foreslår, at vandløbslovens regler kommer til anvendelse ved udbetaling af erstatninger efter vandforsyningsloven. Nærværende lovforslags § 63, stk. 2, svarer i realiteten til KF § 35, stk. 2.

Man har ikke medtaget nogen bestemmelse svarende til 1926-lovens § 19, 2. punktum, og KF § 35, stk. 3, idet udlægsadgangen efter landvæsenretslovens § 35, stk. 1, jfr. § 27, stk. 5, skønnes tilstrækkelig.

Til § 64.

Ved betænkning af 31. maj 1960 vedrørende revision af stempel- og tinglysningsafgiftslovgivningen (betænkning nr. 265, 1960) er det foreslået, at en række lovregler om stempelbegunstigelser, herunder reglerne i 1926-loven og i vandløbsloven, skal bortfalde. Under hensyn hertil har indenrigsministeriet ikke ment at burde foreslå nogen udvidelse af vandforsyningslovens nuværende afgiftsfritagelsesregler. Derimod foreslås i overensstemmelse med KF § 36 de nugældende fritagelsesregler opretholdt — jfr. 1926-lovens § 15 og § 6, stk. 3, sidstnævnte sammenholdt med § 18, stk. 3, næstsidste og sidste punktum, i lov nr. 50 af 3. april 1900 om ind-